

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobkyně: M. B., nar. X, bytem X, X, doručovací adresa: X, X
proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, sídlem Křížová
25, 225 08 Praha 5 (dále i ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 21. 1. 2021 proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 11. 2020 č. j. X-
HS o invalidní důchod,

takto:

I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 18. 11. 2020 č. j. X-
HS a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 3. 8. 2020, č. j. X se zrušují a věc se vrací
k dalšímu řízení žalované.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadená rozhodnutí

1. Rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení č. j. X ze dne 18. listopadu 2020 byla žalobkyni zamítnuta žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, neboť dle posudku OSSZ Plzeň – město ze dne 21. července 2020 účastnice řízení není invalidní. Dle uvedeného posudku poklesla účastníci řízení z důvodu dlouhodobě nepříznivého

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

zdravotního stavu její pracovní schopnost pouze o 10 %.

2. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně námitky, o nichž bylo rozhodnuto rozhodnutím žalované ze dne 18. 11. 2020 č. j. X-HS, kterým žalovaná zamítla její námitky a potvrdila výše uvedené rozhodnutí s tím, že žalobkyni nenáleží invalidní důchod, přičemž jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti určil lékař ČSSZ, na rozdíl od lékaře OSSZ, zdravotní postižení uvedené v kapitole V (Duševní poruchy a poruchy chování), položce 5c (Poruchy neurotické, vyvolané stresem a psychosomatické poruchy, středně těžké funkční postižení), dle vyhlášky č. 359/2009 Sb., vyhláška, kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“) a určil míru poklesu pracovní schopnosti 25 %.

II.

Žaloba

3. Včasnou žalobou ze dne 21. 1. 2021 doručenou zdejšímu soudu prostřednictvím osobního podání dne 21. 1. 2021 se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalované. V rámci žalobních námitek uvedla následující:
4. Shora citovaná rozhodnutí jsou dle žalobkyně v rozporu s lékařskými nálezy odborných lékařů, průběhem onemocnění, jejím aktuálním zdravotním stavem a jemu odpovídajícímu zdravotnímu postižení, kdy konečné závěry posudkového lékaře byly učiněny na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu a jsou v rozporu s nálezy odborných lékařů, kdy její zdravotní stav nebyl posouzen dostatečným způsobem. Zhodnocením zdravotního stavu příslušnými posudkovými lékaři bylo shledáno, že žalobkyně není invalidní a posudkoví lékaři učinili tento závěr, aniž by podrobněji zkoumali její zdravotní stav. Na jednání žalobkyně nebyla přizvána, takže si nemohli učinit odpovídající představu o jejím zdravotním postižení.
5. V rámci posuzování nebyl brán zřetel na poslední vyšetření posudkové lékařky MUDr. I. K., ve kterém je jiné (vyšší) hodnocení invalidity než ve výsledné zprávě. Dlouhodobě je žalobkyně léčena na jinou diagnózu, než na kterou žádala o přiznání invalidity a tato diagnóza nebyla předmětem hodnocení posudkových lékařů. Posudkový lékař ji nevyšetřil a rovněž nebyla přizvána k posudkovému lékaři, který vycházel pouze ze zpráv ošetřujících lékařů a nemohl si učinit odpovídající představu o zdravotním postižení žalobkyně.
6. Posudkoví lékaři se zabývali jinou diagnózou než, kterou stanovil v lékařské zprávě MUDr. V. H. a Mgr. I. B. Hlavní diagnóza dle posudkového lékaře byla stanovena jako anxiózně depresivní porucha a s tím, že má vyšší BMI index. Hodnocení klade velký důraz na BMI index a v omezené míře hodnotí celkovou výkonnost, pohyblivost a schopnost vykonávat denní aktivity v závislosti na depresivních stavech během dne a tím i omezené pracovní schopnosti žalobkyně.
7. Rovněž posudkový lékař nevzal v úvahu ani skutečnost, že se stav žalobkyně oproti roku 2016 nadále zhoršuje. Žalobkyně trpí stavy úzkosti spojenými s depresivním stavem, které jsou častějšího rázu. Nadále se zdravotní stav zhoršuje, až došlo i k navýšení medikace dle zprávy MUDr. V. H. Zhoršení je natolik závažné, že byla žalobkyni doporučena hospitalizace v psychiatrické nemocnici v Dobřanech. Dané doporučení je vzhledem

k stavům, které žalobkyně zažívá, akceptováno a nastupuje hospitalizaci ode dne 22. 1. 2021

III.

Vyjádření žalované k žalobě

8. Žalovaná dne 9. 2. 2021 ve svém vyjádření k žalobě uvedla, že dle ustanovení § 39 odst. 4 zákona č. 155/1995 Sb., zákon o důchodovém pojištění, (dále jen „ZDP“) se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
9. V otázce posouzení nároku na dávku důchodového pojištění podmíněné dlouhodobě nepříznivým stavem je žalovaná ve správním řízení vázána posudkem lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení ve smyslu § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 582/1991 Sb., zákon České národní rady o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, (dále jen „ZSZ“), v rámci řízení o námitkách pak podle ustanovení § 88 odst. 9 uvedeného zákona svým lékařem, neboť obdobně jako při posouzení míry poklesu pracovní schopnosti se jedná o otázku odbornou, vyžadující znalosti v oboru medicíny a též v oboru posudkového lékařství.
10. Co se týče náležitostí posudku, tyto upravuje s účinností od 1. 1. 2010 ustanovení § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb., vyhláška o posuzování invalidity, podle něhož posudek o invaliditě musí obsahovat kromě formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, procentní míru poklesu pracovní schopnosti, stupeň invalidity, den vzniku invalidity, resp. den změny stupně invalidity nebo den zániku invalidity. Náležitostí posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti.
11. Napadené rozhodnutí bylo vydáno na podkladě lékařského posudku ze dne 2. 11. 2020, vypracovaného pro účely řízení o námitkách lékařem žalované, který invaliditu žalobkyně posoudil ve smyslu ustanovení § 5 písm. i) a § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., a to tak, že se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 ZDP, avšak nejde o invaliditu podle § 39 odst. 1 ZDP, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 25 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 5c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., vyhláška o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 25 %, která se ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nemění.

12. Jak žalovaná výše uvedla, v projednávaném případě byl lékařem žalované vypracován posudek, který podle jejího názoru splňuje požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti, a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, kdy tento lékař jednoznačně vymezil rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně.
13. Vzhledem k námitkám žalobkyně navrhuje žalovaná důkaz posudkem Posudkové komise MPSV ČR, která je ve smyslu ustanovení § 4 odst. 2 ZSZ, povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení. Za takto zjištěného skutkového stavu žalovaná i nadále trvá na svém rozhodnutí ze dne 18. 11. 2020, č. j. 805 429 2059-44091-HS.

IV.

Posouzení věci soudem

14. V dané věci bylo nařízeno jednání v souladu s ustanovením § 49 s. ř. s.
15. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

V.

Rozhodnutí soudu

16. Námitka žalobkyně spočívající v osobní neúčasti při posouzení zdravotního stavu posudkovým lékařem není důvodná, neboť právní úprava v ustanovení § 8 a § 16a zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, obligatorně nezakotvuje osobní účast posuzované osoby. Daný pokles invalidity je tedy možné určit jen za pomoci zjišťovací lékařské prohlídky, avšak jak již bylo výše zmíněno s odkazem na uvedená ustanovení, žádný právní předpis nezakotvuje povinnost takového vyšetření, které by bylo nutné provést za osobní účasti posuzované osoby, k tomu viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 11. 2012, č. j. 4 Ads 65/2012-21. Výše zmíněné závěry nejsou nijak v rozporu s požadavky judikatury, neboť daný případ se netýká odnětí jednou přiznaného invalidního důchodu, který byl pobírán po dlouhou dobu, a bez náležité kontrolní prohlídky došlo k jeho následnému odebrání na základě pochybení ze strany správního orgánu, viz rozsudek NSS ze dne 28. 11. 2012, č. j. 6 Ads 97/2012-28, bod 29. Dále dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. června 2012 č. j. 6 Ads 1/2012 – 34 se Nejvyšší správní soud „*zaobíral námitkou stěžovatele, že při posuzování zdravotního stavu před OSSZ Teplice nebyl podroben zdravotní prohlídce. K tomu Nejvyšší správní soud odkazuje na § 8 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., zákon o provádění a organizaci sociálního zabezpečení podle kterého OSSZ při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti fyzických osob pro účely invalidity vychází zejména z nálezu ošetřujícího lékaře, popřípadě výsledků funkčních vyšetření a výsledků vlastního vyšetření lékaře, který plní úkoly okresní správy sociálního zabezpečení, a z podkladů stanovených jinými právními předpisy. Obligatorní osobní vyšetření posuzované osoby posudkovým lékařem OSSZ tedy zákon nepředpokládá, jedná se pouze o možnost, jíž je posudkový lékař oprávněn využít podle své vlastní úvahy.*“ Na projednávanou věc se tedy vztahuje výše zmíněná judikatura a okolnosti daného případu proto nedeklarují pochybení v důsledku osobní neúčasti při kontrolní lékařské prohlídce žalobkyně.

17. K námitkám žalobkyně týkajícím se nedostatečného posouzení zdravotního stavu a rozporu s lékařskými nálezy odborných lékařů, rovněž zaobírání se odlišnou diagnózou posudkových lékařů, než bylo stanoveno v lékařské zprávě MUDr. V. H. a Mgr. I. B. není soud oprávněný se vyjadřovat, protože v této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., zákon České národní rady o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 29. 4. 2021 za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie, jemuž žalobkyně nebyla přítomna. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí (18. 11. 2020) byla žalobkyně invalidní dle ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, šlo o invaliditu třetího stupně dle ustanovení § 39 odst. 2 písm. c) zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70%, s datem vzniku 27. 5. 2020; doba platnosti posudku (lhůta KLP): 30. 4. 2022. Komise uvedla, že dle doložené zdravotní dokumentace a konzultací s psychiatrickou při jednání komise byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobkyně, jehož rozhodující příčinou je středně těžká depresivní fáze, přičemž se k tomu přidávají ostatní zdravotní postižení, jimiž jsou: arteriální hypertenze, smíšená dyslipidemie, prurigo simplex chronica, astigmatismus myopicus oculi utriusque, obezita I. stupně, BMI 33. Dále komise uvedla, že není v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Plzeň – město ani s posudkovým hodnocením námitkového řízení a konstatuje, že u posuzované se jedná o těžké postižení, depresivní epizody těžké bez psychotických příznaků, chronické, léčebně rezistentní deprese nebo závažné mánie, rychlé cyklování, krátké remise, ultrarychlé změny, opakovaný výskyt depresivních epizod s občasnými hypomanickými nebo manickými epizodami, vedoucími k poskytování ústavní péče v nemocnici nebo odborném léčebném ústavu, výkon většiny denních aktivit je omezen.
18. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
19. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů [§ 77 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)]. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobkyně – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např.: rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).

20. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR vypracovala posudek o zdravotním stavu žalobkyně.
21. Posudková komise ve svém posudku ze dne 29. 4. 2021 dospěla k závěru, že pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí poklesly nejméně o 70 %, a proto se v jejím případě jedná o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění. Posudková komise u žalobkyně shledala, že míra poklesu pracovní schopnosti byla zhodnocena 60 % podle kapitoly V, položky 4d přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., vyhláška o posuzování invalidity. Posudková komise rovněž uvedla, že nelze hodnotit dle stejné kapitoly položky 4e, neboť se nejedná o „zvláště těžké postižení, depresivní epizoda těžká a chronická nebo závažná mánie, často s psychotickými příznaky, nutnost opakovaného poskytování ústavní péče v nemocnici nebo odborném léčebném ústavu, závažné narušení výkonu téměř všech denních aktivit
22. Vzhledem k tomu, že posuzovaná není schopna využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti a pokračovat v předchozí výdělečné činnosti, zvyšuje se tato hodnota o 10 % podle ustanovení § 3 odst. 2 citované vyhlášky. Celková ztráta míry poklesu pracovní schopnosti činí 70 %. Pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav není žalobkyně schopna výdělečné činnosti ani za zcela mimořádných podmínek. K datu vydání napadeného rozhodnutí tak byla žalobkyně invalidní podle ustanovení § 39 odst. 1 ZDP. ve znění zákona č. 306/2008 Sb., šlo o invaliditu třetího stupně dle ustanovení § 39 odst. 2 písm. c) ZDP ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Datum vzniku invalidity je datováno ke dni 27. 5. 2020, platnost byla stanovena do 30. 4. 2022, je předpoklad stabilizace a zlepšení zdravotního stavu po léčbě za hospitalizace.
23. Podle ustanovení § 39 odst. 1, 2 a 3 ZDP, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a jestliže poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
24. Podle ustanovení § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., vyhláška o posuzování invalidity v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. V této věci podmínky pro zvýšení míry poklesu pracovní schopnosti byly shledány PK MPSV ČR v Plzni na základě skutečnosti, že žalobkyně není schopna využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti a pokračovat v předchozí výdělečné činnosti dle výše zmíněného ustanovení, čímž se zvyšuje tato hodnota o 10 %.
25. Podle ustanovení § 38 písm. a) zákona č. 155/1999 Sb., zákon o důchodovém pojištění má

pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod dle ustanovení § 29 ZDP, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle ustanovení § 31 ZDP, pokud nedosáhl důchodového věku.

26. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalované, neboť nebyla uznána invalidní ani pro invaliditu prvního stupně. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 29. 4. 2021 má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované (18. 11. 2020) se u žalobkyně jednalo o invaliditu třetího stupně, proto je žaloba podaná důvodně, a soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 18. 11. 2020 a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 3. 8. 2020 poté, co věc projednal, rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s. ř. s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobkyně od 27. 5. 2020 a tedy i ke dni 3. 8. 2020 i ke dni 18. 11. 2020 odpovídal třetímu stupni invalidity, neboť míra poklesu její pracovní schopnosti činila 70 %, avšak lékařem OSSZ byla přiznána míra poklesu 10 % a lékařem ČSSZ navýšena na 25 %.
27. Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobkyně je dle posudku PK MPSV ze dne 29. 4. 2021 invalidní pro invaliditu třetího stupně, a to od 27. 5. 2020, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – změna stupně invalidity u žalobkyně z druhého na třetí stupeň. Vydáním nového rozhodnutí bude realizován i tento rozsudek, neboť rozhodnutí o přiznání invalidního důchodu třetího stupně, by byla vydala žalovaná v případě zjištění tohoto vyššího stupně invalidity již na základě posouzení zdravotního stavu žalobkyně v rámci řízení správního orgánu prvního stupně či v řízení o námitkách. Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z ustanovení § 78 odst. 5 s. ř. s.
28. O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s. ř. s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšná žalobkyně nepožadovala náhradu nákladů řízení, neboť jí nevznikly žádné náklady v rámci řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 7. června 2021

Mgr. Jaroslava Krivánková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

